

## [Handelsministeren.]

visse fester og lignende, der foregår inden for virksomheden, naturligt kan komme til at foregå i disse lokaler. Men det er i mine øjne et mindre vigtigt spørgsmål, og om marketenderispørgsmålet tror jeg i det hele taget ikke det vil blive særlig svært at nå til enighed.

Diskussionen i dag har jo for en stor del drejet sig om den ændring, der indeholdes i § 8. Når jeg er gået ind for denne ændring, skyldes det ikke mindst indtrykket fra rejser i andre lande; man kan herunder ikke undgå at lægge mærke til, hvordan der i en række storbyer findes en mængde af disse billige spiserestauranter, medens vi her i København og i vore større købstæder kun har yderst få. Dertil kommer, at når man så ser på, hvad det er for virksomheder, der driver disse restauranter, hvor man får billig mad og — hvad der er ikke mindre vigtigt — hurtigt mad, så viser det sig at være forretninger med flere udsalgssteder spredt over byen. Det har for mig været temmelig afgørende, at det må være vejen frem at kopiere dette, lære af udlandet. Enhver, der har været i London og New York, kender Lyon's og Child's og ved, hvordan disse spiseforretninger opfylder en mission. Dertil kommer, at jeg har haft en meget stærk fornemmelse — og det er heller ikke blevet modsagt fra nogen side her i dag — af, at dette spørgsmål i virkeligheden ikke i særlig grad vil genere de eksisterende restauranter, idet det snarere er smørrebrødspakken, det vil komme til at gå ud over. Mange virksomheders personale har i dag hverken tid eller råd til at gå på en restaurant for at spise, men de ville antagelig gøre det, hvis der var sådanne spisehuse, hvor man kunne gå hen og spise hurtigt og billigt; med de moderne livsforhold, hvor både mand og hustru har arbejde, er det en naturlig måde at få frokostspørgsmålet klaret på.

Det ærede medlem hr. Weikop har spurgt mig om statens og kommunernes adgang til at drive beværtning. Denne adgang berøres ikke af dette lovforslag; de har fortsat adgang til at drive beværtning.

Angående spørgsmålet om kooperativ vareudlevering må jeg sige, at det er selvfølgelig et af de spørgsmål, man kan drøfte.

Det kan se lidt underligt ud, at privat handel er forbudt, men at der må finde kooperativ udlevering sted. På den anden side må man erkende, at efter gældende lovgivning er der ikke noget til hinder for, at de, der er ansat i en virksomhed, starter en kooperativ virksomhed, og det må vel nok være praktisk, at den kommer til at ligge i nærheden af marketenderiet.

I anledning af spørgsmålet om antallet af bevillinger vil jeg gerne bemærke, at det forekommer mig at være rimeligt, at vi på et område som beværterområdet har et vist indseende med antallet; og man kan trygt sige, at de regler, der vil blive gældende, hvis lovforslaget går igennem, ikke på nogen måde vil virke særlig generende.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte, om ikke overbevillingsnævnet kan undværes. Det er et af de spørgsmål, man kan drøfte i udvalget. Min umiddelbare fornemmelse er, at det kan det dog vist ikke. Jeg har det indtryk, at overbevillingsnævnet har udført et vigtigt arbejde, og at det også i fremtiden vil komme til det, fordi der findes en række tilfælde, ved badehoteller o. s. v., hvor lokale interesser måske ikke er de rette til at afgøre sagen, men hvor det må være rimeligere, at sagen afgøres et centralt sted. Dertil kommer, at overbevillingsnævnet i almindelighed i sine afgørelser af forskellig art følger den samme retningslinje.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på det vigtige spørgsmål, om der må sælges affholdsøl fra fad. Jeg vil kun sige, at hvis lovforslaget bliver gennemført, kan man drikke affholdsøl fra fad. Jeg kan ikke se, at det er nogen større reform, men hvis nogen synes, det er morsomt at hælde dette øl på et fad, synes jeg, de skal være velkomne til det. Det synes jeg dog må være en frihed, der må være tilladelig.

Endelig har der været rejst et for mig ikke uvigtigt spørgsmål, nemlig hvem der skal have ansvaret i en restauration. Dette spørgsmål kan man se fra to sider. På den ene side har man ment, det ville være farligt at overlade dette ansvar til en bestyrer. Jeg synes nu ikke, det kan være særlig farligt at overlade ansvaret til en bestyrer, når denne skal godkendes af myndighederne. Heri ligger dog en væsentlig sikkerhed for, at det bliver en